

hold, som jeg kan nævne Eksempler paa. Der er en meget stor Sygekasse, som hedder „Landbostandens gensidige Sygekasse“. Det er en Sygekasse, der har haft mange Medlemmer, og den er sikkert ikke saaledes funderet, som det i forsikringsteknisk Henseende er forsvarligt. Jeg kan nævne, at denne Sygekasse for nogen Tid siden forsøgte at danne en Forsikringsforening mod Tuberkulose. Den udstedte et Opraab, som mange brave Mænd havde sat deres Navn under, sikkert i fuldkommen god Tro. Disse Mænd lovede de Medlemmer, som vilde indmelde sig i denne Forsikringsforening, at de skulde faa frit Sanatorieophold indtil 4 Maaneder paa Statens Sanatorier. Det forekommer mig dog lidt mærkeligt, at Folk kan love frit Ophold paa Statens Sanatorier, naar der overhovedet ikke eksisterer saadanne Sanatorier. Det fik vedkommende Bestyrelse, som staar i Spidsen for den Forening, en hel Del brave og ansete Mænd til at underskrive. Det er mig et Bevis paa, hvor letsindigt Folk sætter deres Navne under Opraab, og hvor letsindigt Folk slutter sig til et saadant Opraab, naar der staar nogle gode Navne under. Derfor tror jeg, det er rigtigt og heldigt, om man faar Kontrol med den Art Foretagender, og naar Kontrollen tilmed udøves under en saa mild Form som i dette Tilfælde, forekommer det mig, at der slet intet er at indvende derimod.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) saavel som det ærede Medlem for Herning (R. Nielsen) ligesom jeg saa Lovens vigtigste Bestemmelse i, at Sygekasseinspektøren skal vejlede og støtte Begravelseskasserne. Men jeg kan ganske vist ikke være enig med det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds, naar han mener, at der er ingen Grund til at frygte for, at Begravelseskasserne ikke skulde tage vel imod Loven af Hensyn til de Byrder, den vil paalægge dem. Jeg vil bringe i det ærede Medlems Erindring, hvorledes det gik med Sygekasseloven, da vi fik den i 1892. Det varede mange Aar, inden en hel Mængde Sygekasser gik ind. Det gik langsomt, og der blev endda stillet dem i Udsigt at de fik, efterhaanden som de kom ind, et meget stort Statstilskud, et Statstilskud, som afholdt alle deres Udgifter til Læge. Ikke desto mindre varede det længe, og det var alene af Hensyn til, at de ikke vilde underkaste sig den Kon-

trol, der skete fra Statens Side, de vilde styre deres egne Sager. Overhovedet tror jeg, at man paa dette Omraade bør passe paa, at vi ikke faa mere ind under Statens Tilsyn end nødvendigt. Hvad vil man f. Eks. sige, om saadanne Virksomheder som vore Andelsforetagender skulde ind under Statens Tilsyn? Her er der noget af samme Art og vore Forsikringselskaber ligeledes. Jeg tror ikke, vi gøre Ret i at lade Staten blive Sovepude for Folk, vi maa se os for og se at passe paa, at vi ikke blive tagne ved Næsen, og at vi overhovedet styre vore Sager rigtigt. Det er ikke rigtigt at kaste os ind paa Staten og sige, at den sørger for os paa alle Omraader. Det er den Betænkelighed, jeg har villet gøre mig til Talsmand for, men jeg gentager, at jeg anser Loven for god, og tror, den kan virke godt, naar det bliver slaaet fast, at det, vi kunne vente fra Statens Side, er en Støtte, som fremskaffer mere ensartede Regler.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) i, at der bør ydes den nuværende Sygekasseinspektør en ordentlig Løn. Jeg tror, at jeg endog udtrykkelig bemærkede før, at jeg ønskede, at der blev ydet ham et Honorar, der for mig gerne kunde være større end den Løn, man ønsker at vedtage for ham. Hvad vi ere uenige om, er, hvorvidt det skal være et Honorar eller en Embedsløn, der udbetales til enhver som helst Embedsmand i dette Embede i al Fremtid, uanset om det er denne eller hin. Jeg nærer for øvrigt ikke noget stærkt Haab om, at mine Tanker i saa Henseende ville vinde Tilslutning. Men jeg er paa det rene med, at de utvivlsomt ere mere i Overensstemmelse med Venstres Opfattelse af disse Forhold gennem Tiderne end den Maade, paa hvilken man i de senere Aar har begyndt at hæve Embedslønnen. Mit principale Standpunkt er dette, at man skal give en saadan Embedsløn, at der betales et ordentligt Vederlag for det Arbejde, der ydes, og i et Tilfælde som dette, hvor der er Tale om en Mand som Sygekasseinspektøren, der er saa fordelagtig kendt i Landet, give et Honorar. Og skulde man i saa Tilfælde være bange for, at Efterlønnen, som jo regnes efter den faste Løn, blev for lille, er jeg ikke bange for at tage Konsekvensen af mit Standpunkt ved ogsaa at give en tilsvarende Efterløn for den Art af Mænd. Derimod synes jeg ikke om at gaa op med